

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117205606
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117205606.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu G. Q. X., I., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.-H., Ď. XXXX/X, štátny občan SR, v konaní zast. JUDr. Beátou Kováčovou, advokátkou AK so sídlom Drieňová 1087/37, Bratislava, proti žalovanej Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.-H., E. W. G., štátny občan SR, o zaplatenie 1 132,97 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 132,97 Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne

- zo sumy 59,63 Eur od 03. 06. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 26. 06. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 28. 07. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 18. 08. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 24. 09. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 20. 10. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 04. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 12. 2015 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 19. 01. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 02. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 03. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 27. 04. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 24. 05. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 07. 06. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 07. 07. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 17. 08. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 22. 09. 2016 do zaplatenia,
- zo sumy 59,63 Eur od 16. 10. 2016 do zaplatenia

v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 1 132,97 Eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaná dlhuje žalobcovi za obdobie od 01. 04. 2015 vrátane do 31. 10. 2016 vrátane čiastku 1 132,97 Eur za skladovanie vecí v skladovacom kontajneri nachádzajúcom sa v Bratislave na T. J. Č.. XX, na parcele CKN č. 15675/120 v kat. území H., čo žalobca žalovanej vyúčtoval faktúrou č. 201505001 z 19. 05. 2015 splatnou dňa 02. 06. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505004 z 11. 06. 2015 splatnou dňa 25. 06. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505006 z 13. 07. 2015 splatnou dňa 27. 07. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505008 z 03. 08. 2015 splatnou dňa 17. 08. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505010 z 09. 09. 2015 splatnou dňa 23. 09. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505012 z 05. 10. 2015 splatnou dňa 09. 10. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505014 z 19. 11. 2015 splatnou dňa 03. 12. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505018 z 07. 12. 2015 splatnou dňa 21. 12. 2015 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201505016 z 07. 12. 2015 splatnou dňa 21. 12. 2015 na sumu 59,63 Eur za rok 2015,

faktúrou č. 201601001 z 04. 01. 2016 splatnou dňa 18. 01. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201602003 z 01. 02. 2016 splatnou dňa 15. 02. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201603005 z 01. 03. 2016 splatnou dňa 15. 03. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201604007 z 12. 04. 2016 splatnou dňa 26. 04. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201605009 z 09. 05. 2016 splatnou dňa 23. 05. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201606011 z 01. 06. 2016 splatnou dňa 06. 06. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201607013 z 01. 07. 2016 splatnou dňa 06. 07. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201608015 z 02. 08. 2016 splatnou dňa 16. 08. 2016 na sumu 59,63 Eur, faktúrou č. 201609017 z 07. 09. 2016 splatnou dňa 21. 09. 2016 na sumu 59,63 Eur faktúrou č. 20161019 z 01. 10. 2016 splatnou dňa 15. 10. 2016 na sumu 59,63 Eur za rok 2016.

Žalovaná faktúry č. 201505001, 201505008, 201505014, 201604007, 201605009, 20160713, 20160817, 20160815 prevzala a ostatné faktúry sa žalobcovi vrátili neprevzaté v odbernej lehote. Žalovaná predmetné faktúry neuhradila.

2. Predmetné faktúry žalobca pripojil k podanej žalobe. Taktiež doručenky žalovanej, ako aj fotokópie podacích lístkov o doručovaní predmetných faktúr žalovanej.

3. Tunajší súd vydal dňa 06. 07. 2017 pod č.k. 17C/19/2017-80 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 132,97 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

4. V zákonom stanovenej lehote podala žalovaná voči platobnému rozkazu odpor z dôvodu, že súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu vecí a zaviazal ju zaplatiť žalobcovi sumu, ktorá nezodpovedá platným právnym predpisom a nezohľadňuje skutočnosť, že žalobca nezákonne vypratá ich byt na T. XX a nábytok a zariadenie bytu svojvoľne uložil do kontajnera. V roku 1989 im bol vtedajším manželovým zamestnávateľom pridelený služobný byt v objekte, na základe čoho boli vyškrtnutí z miestneho zoznamu uchádzačov o byt. V roku 1999 bytový odbor Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy skonštatoval, že sú užívateľmi vlastného primeraného bytu. Neskôr, v zmysle zákona SNR č. 189/1992 Zb. sa zo služobného bytu stal byt obecný. Dňa 24. 09. 1993 Magistrát hlavného mesta SR prenajal celý objekt na T. XX žalobcovi Nájomnou zmluvou č. 7-93-9-120-3 uzavretou dňa 24. 09. 1993, predmetom ktorej bolo prenechanie nehnuteľnosti na T. XX okrem ich obydla a zaviazal ho uzavrieť zmluvy so všetkými nájomníkmi nebytových priestorov, čo bolo potvrdené aj v zápisnici z odovzdania a prevzatia objektu, pričom nebol zrejмый vzťah žalobcu k nim ako nájomníkom obecného bytu v tomto objekte. Dňa 18. 10. 1994 požiadali o kúpu bytu, avšak dňa 20. 10. 1994, teda 2 dni po podaní žiadosti bol celý dvojpodlažný objekt so 650 m² zastavenej plochy predaný žalobcovi bez výberového konania. Magistrát hlavného mesta SR Bratislava vždy evidoval ich byt medzi služobnými bytmi a ešte v roku 1995 im vystavil výpočtový list. Žalobca im od roku 1993 bránil byt riadne užívať. Odstavil najprv teplú vodu, neskôr plyn, aj studenú vodu. Dňa 17. 02. 2007 im boli zamrežované vchodové dvere a nemohli vstúpiť ani len do bytu, pričom im bolo zabránené užívať všetko zariadenie, a to chladničku, práčku, nábytok, veci osobnej potreby. Na Okresnom súde Bratislava II sa viedlo konanie pod č. 14C/371/1997 o privolenie súdu s výpoveďou z nájmu bytu. Konaním žalobcu bolo porušované ústavou zaručené právo na ochranu obydla a súkromia. V nábytku a zariadení bytu mali uloženú prevažnú časť celoživotných úspor a záleží im na tom, aby sa nepoškodili nevhodným skladovaním a manipuláciou. Prejavila záujem veci si z kontajnera odviezť, napriek tomu, že súd ešte nerozhodol

o privolení vypovedať nájom bytu ani o poskytnutí bytovej náhrady. Žalobca mohol umiestniť ich veci dočasne do priestorov a nie do kontajnera. Nikdy nesúhlasila, aby bol byt protizákonne vypratý a veci uložené do kontajnera. Na ich uloženie nemá k dispozícii vhodné priestory, kde by sa dalo také množstvo nábytku a zariadenia uložiť. Žalobca svojvoľne a protizákonne premiestnil nábytok a zariadenie bytu do kontajnera, a preto jeho požiadavka na platenie akejkoľvek sumy navyše za nešpecifikovanú poskytovanú službu je nezákonná, nedôvodná a je aj v rozpore s dobrými mravmi. Nikdy nesúhlasili s tým, aby žalobca vypratý nábytok a zariadenie bytu do kontajnera. Žalobca s ňou nikdy neuzavrel zmluvu o skladovaní v kontajneri, preto neexistuje právny dôvod na to, aby žalobcovi zaplatila akýkoľvek úrok z omeškania a súdne trovy, ani trovy jeho právneho zastupovania. Vydaný platobný rozkaz považuje za neopodstatnený a navrhla, aby súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

5. K podanému odporu žalovaná pripojila nájomnú zmluvu k objektu zo dňa 24. 09. 1993, zápis z odovzdania a prevzatia projektovej a technickej dokumentácie, ako aj fyzického odovzdania a prevzatia objektu bývalej prevádzkárne Obvodného národného výboru Bratislava II v areáli Drieňovej ulice č. 37 zo dňa 09. 11. 1993, Znalecký posudok p. Q. č. 6/1994 z 27. 06. 1994, výpočtový list Magistrátu zo dňa 04. 01. 1995, potvrdenie o pobyte z 13. 07. 2007, zápisnicu o podaní oznámenia Obvodnému oddeleniu PZ Ružinov o zamrežovaní bytu zo 17. 02. 2007, návrh na privolenie vypovedať nájom bytu 14C/371/1997 z 08. 10. 1997, faktúru za elektrinu pre byt z februára 2017.

6. Tunajší súd uznesením zo dňa 18. 08. 2017 pod č.k. 17C/19/2017-140 z dôvodu podaného odporu zo strany žalovanej platobný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 06. 07. 2017, č.k. 17C/19/2017-80 zrušil.

7. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne vo vyjadrení zo dňa 04. 09. 2017 k podanému odporu uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie, že bol vtedajšiemu manželovi žalovanej pridelený tento služobný byt, nakoľko žalovaná tvrdí, že opiera o doklady, ktoré súdy označili za nulité. O právnom postavení žalovanej a jej bývalého manžela, pokiaľ ide o budovu na T. XX v Bratislave a priestory v tejto budove, kde sa má nachádzať „jej byt“, právoplatne rozhodol Okresný súd Bratislava II v konaní 12C/78/2010, a to rozsudkom zo dňa 29. 03. 2012, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Bratislave rozsudkom, č.k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 07. 12. 2013. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 28. 02. 2014. Z predmetných rozsudkov vyplýva, že objekt na T. XX v Bratislave, bol kolaudovaný ako objekt občianskej vybavenosti - „Klub mládeže v Bratislave“, nikdy nebol projektovaný ani kolaudovaný ako obytný dom s bytom, resp. objekt občianskej vybavenosti s domovníckym bytom. Právne nikdy neprebehlo správne konanie na vyňatie upraveného priestoru z nebytového priestoru a jeho prekvalifikovanie na bytové priestory a priestory v tomto konaní navrhovateľom užívané neboli kolaudované ako byt a navrhovateľovi preto nemohlo vzniknúť právo užívať byt podľa ustanovení O.z. platného do 31. 12. 1991. U navrhovateľa v tomto konaní preto nemohlo vzniknúť právo osobného užívania bytu, pretože právo nemohlo vzniknúť k nebytu. Navrhovateľ v tomto konaní nemá žiadne právo k týmto priestorom, ktoré považuje za byt, ale bytom nie sú. Keďže mu nevzniklo právo osobného užívania, preto sa ani nemohlo pretransformovať k 01. 01. 1992 na nájom podľa § 871 O.z.

7.1 Taktiež v konaní 12C/78/2010 bývalý manžel žalovanej ako žalobca žiadal určiť, že kúpna zmluva na kúpu objektu T. XX v Bratislave je neplatná a že v tomto konaní žalovaný 1/ Hlavné mesto SR Bratislava je povinný predať mu byt v objekte na T. XX. Súdy skonštatovali jasne, že v objekte nebol kolaudovaný žiadny priestor ako byt a bývalý manžel žalovanej nie je nájomcom vo vzťahu k G.. X., I., ktorý bol žalovaným 2/. Objekt na T.E. XX nie je bytovým domom, ale objektom občianskej vybavenosti tak, ako je uvedené v platnom Kolaudačnom rozhodnutí č. Výst. 328/3567/1977/K-66 zo dňa 29. 12. 1977. Krajský súd v Bratislave v rozsudku 14Co/334/2012-731 zo dňa 17. 12. 2013 (konanie na OS Bratislava II, 12C/78/2010) vyslovil jednoznačný právny názor, že priestor nie je bytom a v tomto konaní navrhovateľovi G.. P. U. ako bývalému manželovi žalovanej nevzniklo právo osobného užívania bytu a toto sa teda nemohlo zmeniť na nájom bytu. Okresný súd Bratislava II aj Krajský súd v Bratislave mali pri prejednaní súdneho sporu 12C/78/2010 ako súčasť spisového materiálu aj listiny, na ktoré sa žalovaná odvoláva a ktoré pripojila k odporu proti platobnému rozkazu. Oba súdy označili tieto dôkazy za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Žalobca k tvrdeniam žalovanej v bode 1 odporu uviedol, že budova na T. XX v Bratislave bola povolená užívať na účel občianskej vybavenosti s poukazom na kolaudačné rozhodnutie č. Výst. 328/3567/1977/K-66 zo dňa 29. 12. 1977. Všeobecný technický popis ani východisko revízie elektriny nie je rozhodnutím správneho orgánu o zmene kolaudačného rozhodnutia. Žalovanej nebol platným spôsobom v budove na T. J.i v Bratislave pridelený byt, čo vyplýva z rozsudku 12C/78/2010, nakoľko v budove na T. XX v Bratislave nebol žiadny priestor kolaudovaný na

účel bývania, nemohla v zmysle zákona SNR č. 189/1992 Zb. nastať zmena, ktorú označuje žalovaná. Žalobca nadobudol budovu na T. XX v Bratislave kúpou od hlavného mesta SR Bratislava. Bývalý manžel žalovanej spochybňoval túto kúpnu zmluvu v konaní 12C/78/2010, avšak neuspel, žaloba bola zamietnutá a bol zamietnutý aj žalobný návrh, ktorým bývalý manžel žalovanej žiadal zaviazat' hlavné mesto SR Bratislavu, aby mu v objekte na T. XX v Bratislave predalo byt. Nie je taktiež pravdivé tvrdenie, že žalobca žalovanej bránil užívať byt. Žalovaná a jej bývalý manžel a deti sa v priestoroch na T. XX v Bratislave zdržiavali do septembra 2005, kedy priestory opustili. Veci, o ktoré nemali záujem, v priestoroch ponechali a veci, o ktoré mali záujem si odniesli. Priestory uzamkli, kľúče žalobcovi ako majiteľovi neodovzdali a ani neoznámili, kde sa zdržiavajú. Do februára 2007 sa v priestoroch schádzali malol. synovia žalovanej a jej bývalého manžela so spolužiakmi a kamarátmi a robili hlučné „žúrky“. Vzhľadom na správanie detí žalovanej a jej bývalého manžela, žalobca zabezpečil jeden vchod do priestoru z príľahlej trávnej plochy budovy bezpečnostnou mrežou, pretože povinnosťou žalobcu bolo chrániť zdravie, životy a majetok tretích osôb, ktoré užívali priestory v budove na T. XX ako riadni nájomcovia nebytových priestorov. Druhý hlavný vchod do priestoru zo vstupného vestibulu budovy zostal žalovanej prístupný a manželia U. mali možnosť ho využívať a aj ho využívali. Žalobca listom zo dňa 17. 02. 2007 zn. 45/02/07 opatrenie o zabezpečení jedného vchodu oznámil žalovanej a jej bývalému manželovi s tým, že kľúče od bezpečnostnej mreže sú u jeho asistentky, ktoré si môžu vyžiadať a odniesť veci. Žalovaná písomne mailom ohlásila, že si veci bude odnášať, ale nakoniec zostala nečinná. Žalobcovi boli priestory, ktoré žalovaná s bývalým manželom zapratávali, sprístupnené až na základe dvoch predbežných opatrení Okresného súdu Bratislava II a na základe dvoch exekučných konaní nariadených OS BA II v roku 2008 a podľa druhého v roku 2011, pričom poukázal na konanie 14C/371/1997. Žalobca taktiež k tvrdeniam v bode 2 odporu uviedol, že v konaní 14C/371/1997 sa prejednával návrh žalobcu na odnesenie vecí podľa zoznamu zo skladového kontajnera. Žalovaná bola opakovane žalobcom vyzývaná, aby si veci prevzala, čo neučinila a k odneseniu vecí žalobca vyzval žalovanú a jej bývalého manžela listami zo dňa 25. 10. 2011, 16. 01. 2012, 12. 04. 2012, 25. 03. 2014, 10. 07. 2014, 21. 01. 2015, a to aj v rámci konaní prebiehajúcich na Okresnom súde Bratislava II a aj v konaní 14C/371/1997, a to opakovane na pojednávaniach, kde ponúkal žalovaným kľúče od skladovacieho kontajnera, kde sú veci uložené. Žalovaná písomne potvrdila, že si veci z kontajnera odnesie, určila si aj termín, ale neprišla a na ďalšie výzvy nereagovala. Čo sa týka tvrdení žalovanej v bode 3 podaného odporu, žalobca uviedol, že nie je vo vzťahu k žalovanej prenajímateľom žiadneho priestoru. Bývalý manžel žalovanej sa v konaní 9C/35/1999 domáhal, aby súd zaviazal G.. Q. X., I. na plnenia, ktoré svojim obsahom nie je možné subsumovať pod služby spojené s užívaním. Žaloba bola zamietnutá rozsudkom zo dňa 31. 10. 2016 a vec v čase vyjadrenia bola v odvolacom konaní na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co 134/2017. Žalovaná je zodpovedná za svoje konania, za veci, ku ktorým sa hlási ako ich vlastníčka. Žalovaná nebola nájomcom žiadneho priestoru v budove na Drieňovej 37 v Bratislave, ktorej vlastníkom je žalobca. Nereagovala na výzvy žalobcu, veci si z nebytových priestorov, ktoré zapratala, nevypratala. Od roku 2005 ho zapratávali starými a nepotrebnými vecami a bránili majiteľovi žalobcovi priestor ďalších 9 rokov užívať. Žalovaná s manželom zanechali priestor v dezolátnom stave, ktorý akútne potreboval údržbu, opravy a stavebné úpravy, pričom nutné opravy boli na základe stavebného konania zahájené v roku 2014, o čom žalobca žalovanú písomne informoval. Žalovaná nereagovala. Žalobca veci žalovanej uložil do nového skladového kontajnera umiestneného na parcele CKN č. 15675/120 v k.ú. H., čo žalovanej oznámil a poskytol žalovanej a jej bývalému manželovi 30-dňovú lehotu na odnesenie vecí. Žalovaná veci neodniesla doteraz. Právny zástupca bývalého manžela žalovanej požiadal pred samotným vypratáním vecí z kontajnera vykonať ohliadku, ktorá sa mala konať dňa 03. 05. 2017. Žalobca s týmto návrhom súhlasil a navrhol, že dňa 03. 05. 2017 si môžu prevziať kľúče od kontajnera a veci odniesť a žalobca im ponúkol aj pomoc s autom pri odvoze. Ohliadka vecí sa uskutočnila dňa 03. 05. 2017, bývalý manžel žalovanej si veci ohliadol, pri ohliadke vstúpil priamo do kontajnera. Žalobca pripravil záznam z ohliadky a navrhol odnesenie vecí do 15. 05. 2017, na čo bývalý manžel žalovanej tento termín prečiarkol a odmietol uviesť akýkoľvek konkrétny termín alebo lehotu, v ktorej by si veci odniesol. Od tohto termínu, t.j. 03. 05. 2017 žalobca od bývalého manžela žalovanej alebo od žalovanej nemá žiadny oznam ohľadne termínu odnášania vecí. V konaniach na Okresnom súde v Bratislave II žalovaná a jej bývalý manžel na pojednávaniach zhodne vyhlasujú, že o veci majú záujem, ale nevedia si nájsť čas, aby si veci odniesli a ako ďalší dôvod uvádzajú, že si veci nemajú kam dať. Bývalý manžel žalovanej podal dňa 15. 04. 1997 na Okresnom súde Bratislava II žalobu proti Hlavnému mestu Bratislava ako žalovanému 1/ a proti žalobcovi ako žalovanému 2/ o určenie, že kúpna zmluva medzi žalovanými 1/ a 2/ o kúpe objektu na T. J. XX v Bratislave je neplatná a že žalovaný 1/ je povinný bývalému manželovi žalovanej predat' v tejto budove byt. Súdny spor bol vedený pod. sp.zn. 19C/114/1997, následne prečíslovaný a je vedený pod sp.zn.

12C/78/2010. Spor sa prejednával od apríla 1997 do februára 2014. Po túto dobu žalovaná a jej manžel a deti až do roku 2005 zapratávali priestor o výmere 85,74 m² v budove na T. XX, odmietali si upraviť právny vzťah k zapratávaným priestorom, žalobcovi za zapratávanie neplatili a ak niečo zaplatili, tak išlo o vymyslenú sumu. Žalobca si za toto obdobie uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo viacerých súdnych konaniach. Konanie 58C/136/2009 už je na prvom stupni skončené. Súd žalovanú a jej bývalého manžela zaviazal rozsudkom z 08. 03. 2017 na peňažné plnenie vo výške 10 534,68 Eur s prísl. a na náhradu trov konania. Žalovaná a jej bývalý manžel v konaniach, ktoré sú proti nim vedené, opakovane predkladajú tie isté listiny a ignorujú výsledky konania. Vo svojich listoch osočujú žalobcu, počas ich pobytu v budove sa správali zlomyseľne a arogantne, bránili výkonu revízie elektrických zariadení a plynových zariadení kotolne a potrebným opravám. Načierno sa zapojili na odber plynu a v priestore, ktorý užívali, bol zistený aj čierny odber elektrickej energie. G.. U. zabránil technikovi v jeho odstránení.

8. K vyjadreniu žalobca pripojil Kolaudačné rozhodnutie č. Výst. 328/3567/K-66 zo dňa 29. 12. 1977, správu Útvaru hlavného kontrolóra MZ m.č. Bratislava Ružinov z prešetrenia sťažnosti manželov U. zo dňa 04. 09. 1996, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 12C/78/2010, Krajského súdu Bratislava, č.k. 14Co 334/2012-731, odmietnutie podnetu na mimor. dovolanie Krajskej prokuratúry Bratislava zn. Kc 329/14/1100-9, list žalobcu 45/02/07, zápisnicu z pojednávania sp. zn. 14C/371/1997, list Magistrátu hl. mesta SR Bratislava zn.: MAGS UES 54678/16, výzvy na odnesenie si vecí, rozsudok OS Bratislava II, sp.zn. 9C/35/1999, list žalobcu z 21. 01. 2015, korešpondenciu predchádzajúcu ohliadke a záznam z ohliadky z 03. 05. 2017, zápisnicu o pojednávaní sp. zn. 14C/371/2017, rozsudok OS Bratislava II, č.k. 58C 136/2009, uznesenie KS v Bratislave sp.zn. 6Co 280/2013, záznam z odbornej prehliadky elektrického zariadenia plynovej kotolne z 13. 09. 1996, záznam z obhliadky techniky z 28.- 29. 04. 1997, list IBP z 2802/97-práv. 12. 12. 1997, správu o revízii plynového zariadenia zo 06. 04. 1995.

9. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 22. 10. 2017 uviedla, aby tunajší súd v tomto konaní posúdil aj Kúpnu zmluvu z 20. 10. 1994 č. 44-94-0-66-8/Ši, či je v súlade so znaleckým posudkom k stanoveniu kúpnej ceny, ktorý jednoznačne konštatuje, že v objekte je byt a má za to, že takáto kúpna zmluva je pre svoju neurčitosť absolútne neplatná. Ak by bola jasná, zrejmalá a určitá, neumožnila by vyvolať a viesť takéto spory a žalobca by nebol ani aktívne legitímny podávať návrh na súd v tomto konaní. Nevznikli by ani pochybnosti, aké rozmery majú jednotlivé miestnosti ich obydlia a aký nábytok, zariadenie a vybavenie je v ich osobnom vlastníctve a bez právoplatného rozhodnutia súdu o vypratání bytu by ani nemohol veci vypratať protiprávne do kontajnera. Žiadala, aby súd posúdil platnosť kúpnej zmluvy ako predbežnú otázku pred vydaním samotného rozhodnutia v tejto veci. Je názoru, že pokiaľ nebude vyriešená otázka platnosti samotnej Zmluvy č. 44-94-0-66-8/Ši, nemôže súd v danej veci objektívne rozhodnúť, nakoľko zmluva je od počiatku sporná, pričom spôsobila a naďalej spôsobuje spory medzi účastníkmi tohto konania. Názor žalobcu o neexistencii bytu nebol rozhodnutím súdu nikdy definitívne potvrdený a o tejto otázke súd priamo nikdy nerozhodoval. V konaní sp.zn. 19C/114/1997 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, súd skonštatoval, že nemajú aktívnu legitimáciu domáhať sa neplatnosti kúpnej zmluvy, preto návrh zamietol, pričom kúpnu zmluvu ani neposudzoval. V iných sporoch vedených na OS Bratislava II a OS Bratislava III, ak boli legitímni na úhradu nákladov za služby spojené s užívaním bytu, musí byť právne zabezpečená a ústavou garantovaná aj ochrana ich z tohto vzťahu vyplývajúcich práv a aj súd pri svojom rozhodovaní v konaní 12C/78/2010 nebral do úvahy kľúčové otázky, a to Správu o východiskovej revízii elektrických zariadení zo dňa 04. 08. 1977, Všeobecný a technický popis z 18. 06. 1974 - rozhodnutie stavebného úradu ako nevyhnutnú súčasť kolaudačného konania, Záznam z pokolaudačnej ohliadky z 22. 12. 1977, Znalecký posudok č. 6/1994. Ani jeden z týchto vecných, nesporných a nespochybniteľných dôkazov súd nebral do úvahy a ani sa s nimi nijako nevysporiadal. Žalobca v mnohých konaniach sám predložil uvedené dôkazy a on od roku 1997 tvrdil, že je nepochybné, že v priestoroch bol už v roku 1977 zriadený byt. Teraz žalobca predstiera, že v objekte byt nebol, avšak Magistrát hlavného mesta a primátor Bratislavy informovali poslancov mestského zastupiteľstva, že sa predáva objekt so služobným bytom. Súd dňa 29. 03. 2012, keď rozhodol vo veci sp.zn. 12C/78/2010 nemal k dispozícii ňou neskôr zadovážený dôkaz, a to stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja zo dňa 07. 05. 2012, v ktorom je jednoznačne konštatované, že v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. sa v kolaudačnom rozhodnutí neuvádzali všetky konkrétne detaily kolaudovanej stavby a kolaudačným rozhodnutím sa už teda nepovoľujú žiadne nové časti stavby oproti stavebnému povoleniu a projektovej dokumentácii overenej stavebným úradom v stavebnom konaní. Byt v objekte na T. XX bol reálne vybudovaný a v zmysle platného stavebného zákona nemusel byť uvedený v kolaudačnom rozhodnutí, aby aj právne existoval. Je nevyhnutné a vecne aj právne správne, aby súd pri rozhodovaní

a vyhodnotení predložených oficiálnych právoplatných listín v súčasnom období postupoval v zmysle v tom čase právoplatnej uzákonených právnych predpisov a noriem. Predmetné právoplatné listiny neboli protistranou dosiaľ nijako vecne a exaktné spochybnené ani negované. Súd dosiaľ osočovací a vyfabulovanú vymyslenú a útočnú argumentáciu protistrany nijako nevyhodnotil. Súd, ktoré v sporoch konali a osvojili si právne nesprávny názor súdu z konania 12C/78/2010 tak flagrantne prehliadajú ich právo na ochranu obydlia, ako aj oficiálne a meritórne vyjadrenia a listiny štátnych a samosprávnych orgánov. Poukázala aj na tú skutočnosť, že v správnom konaní dňa 03. 05. 1990 bytový odbor ObNV Bratislava III a dňa 16. 07. 1990 aj bytový odbor NV Hl. mesta SSR Bratislavy rozhodnutím v zmysle ustanovení zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní potvrdili, že sa stali užívateľmi vlastného 2-izbového služobného bytu po jeho riadnom pridelení a podpísaní dohody o odovzdaní a prevzatí v zmysle § 155 O.z. č. 40/1964. Keďže existencia pridelenia bytu nebola nikdy meritom konaní, má za to, že otázkami existencie bytu a jeho pridelením a veľkosťou sa súd musí vysporiadať v tomto konaní. Preto pri posudzovaní povinnosti uhradiť vypratať z vecí z kontajnera, musí súd preskúmať aj to, prečo sú v kontajneri a kto ich tam na akom základe a odkiaľ priniesol. Žalobcovi je známe aj to, že v byte pred nimi bývali dlhé roky iní nájomníci, ktorí obsluhovali pôvodnú plynovú kotolňu vybudovanú tiež v roku 1977. Žalobca popiera všetky svoje tvrdenia zo žaloby o privolenie vypovedať nájom bytu z roku 1997. Súd uvádza do omylu a snaží sa získať neoprávnené obohatenie, pričom z nej a členov jej rodiny urobili bezdomovcov. Pri vypratání nábytku a zariadenia z priestorov ich obydlia vôbec nezohľadnili, že súd nevyhovel návrhu na výpoveď z nájmu bytu a žalobca ich len na základe tohto titulu nemohol vysťahovať a už vôbec nie do kontajnera. Žalobca dňa 17. 02. 2007 nechal na vstupné dvere namontovať mrežu a od tohto dňa mali do bytu zamedzené vstúpiť. Považuje za jednoznačne preukázané, že spolu s manželom a dvomi malol. deťmi dobromyseľne v roku 1989 získali v tom čase potrebné listinné doklady preukazujúce pridelenie služobného, neskôr obecného bytu a neskôr im orgány vystavili potvrdenia trvalého pobytu. Žalobca im všetko zariadenie vypratá do kontajnera pred budovu a vzhľadom na ich množstvo si ich nemajú kam odviezť, pretože sa jedná o vybavenie a zariadenie 2-izbového bytu a bez znehodnotenia ich nemajú kam dať. Hlavné mesto im odmietlo prideliť náhradný byt a doposiaľ sú všetci štyria vedení ako bezdomovci. Žiadala, aby súd návrh zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania s ohľadom na to, že predmetná nehnuteľnosť aj kontajner sa nachádzajú v okrese Bratislava II, v tomto okrese má trvalý pobyt žalobca a žalovaná má v ňom doručovaciu adresu, žiadala, aby v prípade potreby vytyčenia pojednávania bol spor postúpený na Okresný súd Bratislava II, Drieňová 5, Bratislava.

10. Žalovaná k vyjadreniu pripojila Dodatok č. 1 ku Kúpnej zmluve, č. 4-94-0-66-8/Ši zo dňa 19. 05. 1995, fotokópiu Kúpnej zmluvy č. 4-94-0-66-8/Ši zo dňa 20. 10. 1994, fotokópiu Nájomnej zmluvy uzavretú medzi Hlavným mestom SR Bratislava ako prenajímateľom a spoločnosťou ACTORIS SYSTEM, agentúra pre technicko-obchodné rozborové a informačné služby so sídlom Bratislava, Drieňová 37 zo dňa 24. 09. 1993, fotokópiu návrhu podaného na Okresný súd Bratislava II žalobcom proti G.. P. U. v prvom rade a Y. U. v druhom rade ako žalovaným v konaní 17C/3/97, fotokópiu žaloby podanú žalobcom voči G.. P. U. a manželke Y. U. zo dňa 08. 10. 1997 o privolenie vypovedať nájom bytu vedenú pod sp. zn. 14C/371/97, Stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 07. 05. 2012 o výklad stavebného zákona vo veci kolaudácie stavby - odpoveď, fotokópiu rozhodnutia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy zo dňa 16. 07. 1990, fotokópiu rozhodnutia Obvodného národného výboru Bratislava III zo dňa 03. 05. 1990 o vyškrtnutí G.. P. U. z miestneho zoznamu uchádzačov o byt, fotokópiu uznesenia mestského zastupiteľstva o predaji objektu T. J. Č.. XX žalobcovi, fotokópiu výmeru o pridelení služobného bytu Správy účelových zariadení MV SZM Bratislava zo dňa 11. 12. 1989 G.. P. U., fotokópiu Výpočtového listu zo dňa 04. 01. 1995, fotokópiu zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 11. 12. 1989, fotokópiu zápisnice o odovzdaní a prevzatí projektovej a technickej dokumentácie zo dňa 16. 11. 1993, fotokópiu záznamu z rozhovoru s G.. U. zo dňa 22. 01. 2007, fotokópiu Čestného vyhlásenia T. O. zo dňa 26. 09. 2016, fotokópiu Východiskovej revízie správy o prevedení elektrického zariadenia, Znalecký posudok č. 6/1994 zo dňa 27. 06. 1994.

11. V písomnom vyjadrení zo dňa 28. 11. 2017 k vyjadreniu žalovanej zo dňa 22. 10. 2017 žalobca uviedol, že Kúpna zmluva zo dňa 20. 10. 1994 č. 44-94-9-66-8/Ši bola predmetom posudzovania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pôvodne sp. zn. 14C/114/1997, po prečíslovaní 12C/78/2010 a žaloba o neplatnosť zmluvy bola zamietnutá, pričom tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 12. 2013 pod č.k. 14Co/334/2012-731 a taktiež žiadosť o mimoriadny opravný prostriedok prokuratúra zamietla dňa 03. 02. 2015. Žalovaná a jej bývalý

manžel priestory využívali na podnikanie, o čom svedčí živnostenské oprávnenie žalovanej. Primátor hlavného mesta SR Bratislavy pri svedeckej výpovedi v konaní 12C/78/2010 sa dištancoval od Dodatku č. 1 zo 16. 05. 1995, a to z dôvodu, že Hlavné mesto SR Bratislava nebolo vlastníkom objektu na T. XX v Bratislave. Charakter stavby a spôsob jej užívania bol daný rozhodnutím správneho orgánu - stavebného úradu a žalovaná ignoruje právoplatné Kolaudačné rozhodnutie č. Výst. 328/3567/1977/K-66 zo dňa 29. 12. 1977, taktiež vyjadrenie magistrátu zo dňa 15. 02. 2012 a stanoviska súdov k tejto veci. Za neoprávnené zapratávanie nebytových priestorov vymáha žalobca voči žalovaným bezdôvodné obohatenie vo viacerých konaniach na Okresnom súde Bratislava II a v konaní 58C/136/2009 a 7C/1/2012 boli už žalovaní zaviazaní na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tom čase rozsudky neboli právoplatné. Čo sa týka stanoviska Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 07. 05. 2012, žalobca poukázal na to, že obsah stanoviska je v rozpore so stavebným zákonom a Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR nie je oprávnené vydávať výklad právnych predpisov. Taktiež odvolávka žalovanej na centrálnu evidenciu obyvateľstva je irelevantná, nakoľko táto neosvedčuje stavebným úradom povolené užívanie priestorov. Žalobca taktiež vo vyjadrení poukázal na tú skutočnosť, že súdne konanie 12C/78/2010 trvalo 17 rokov a bývalý manžel žalovanej predložil v konaní všetky listiny, na ktoré sa žalovaná odvoláva. Manžel žalovanej bol zastúpený advokátom, vo veci konal Okresný súd Bratislava II, Krajský súd v Bratislave, Najvyšší súd SR a Generálna prokuratúra. Nemožno neustále pochybovať o tom, že by si všetky tieto inštitúcie neosvojili správny právny názor. Čo sa týka odvolávky žalovanej na § 868 O.z., táto odvolávka nie je namieste, nakoľko žalovaná nedisponuje platným rozhodnutím o pridelení bytu, čo bolo rozobraté v konaní 12C/78/2010. Čo sa týka konania Obvodného národného výboru Bratislava III a jeho rozhodnutia zo 16. 07. 1990, kedy bol bývalý manžel žalovanej vyčiarknutý z poradovníka na základe jeho prehlásenia, že býva, v konaní sa neosvedčovala ani nepreskúmavala platnosť pridelenia bytu. Žalovaná zo seba falošne robí obeť, pričom terajší stav je len dôsledkom jej doterajšieho konania. Žalovaná a jej bývalý manžel zapratávali nebytové priestory žalobcu v budove na T. XX v Bratislave, obsadili miestnosť s elektrozariadeniami v plynovej kotolni a miestnosť s hlavným uzáverom vody a poistkami, načierno sa pripojili na plyn, na merači spotreby elektrickej energie, ku ktorému mali prístup iba oni, bol zistený čierny odber. Odmietali žalobcovi ako vlastníkom sprístupniť nimi zapratávané priestory, aby mohla byť vykonávaná revízia vybraných elektrických zariadení, zastrašovali nájomcov - podnikateľov v budove a umožnili svojim malol. deťom s ich spolužiakmi a kamarátmi usporadúvať v priestoroch alkoholické „žúrky“. Bývalý manžel žalovanej a žalovaná klamali vo veci „bytu“ v priestoroch na T. XX a falošnými dokladmi zavádzali súdy a iné orgány, ako aj najmä žalobcu. Taktiež žalovaná klame tvrdením, že do bytu mali zamedzené vstúpiť. Od priestoru mali kľúče a prístup, ak by chceli tak cez hlavný vchod do budovy. Konajúce súdy v konaní 12C/78/2010 správne vec posúdili, na zistený skutkový stav správne aplikovali právny predpis a vyvodili správne právne závery. V konaní 12C/78/2010 boli všetky argumenty uvádzané žalovanou vyvrátené. V tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok na úhradu čiastky 1 132,97 Eur s prísl. za uloženie vecí, ktorých vlastníctvo žalovaná nepopiera v skladovom kontajneri žalobcu. Žalovaná bola vyzvaná, aby si veci odniesla, boli jej ponúknuté kľúče od kontajnera aj dopravná pomoc. Žalovaná korešpondenciou viackrát potvrdila, že si veci odnesie, ako aj jej bývalý manžel. Žalovaná zostala nečinná, veci si neodniesla. Vzhľadom k tomu, že vyjadrenie žalovanej nijako nenapáda petit žaloby, žalobca žiada súd, aby žalovanú zaviazal v zmysle žalobného návrhu.

12. K vyjadreniu žalobca pripojil výpis zo živnostenského registra žalovanej, stanovisko Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 15. 02. 2012, fotokópiu rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 14C/64/2002-388 zo dňa 27. 03. 2015, uznesenie Krajského súdu Bratislava, č.k. 14Co 113/2016-408 zo dňa 31. 05. 2015, fotokópiu stanoviska k vyjadreniu odporcu 2/ zo dňa 17. 05. 2004 G.. P. U. zo dňa 14. 06. 2004 do konania 19C/114/97.

13. Tunajší súd vytýčil termín pojednávania na deň 24. 04. 2018.

14. Žalovaná dňa 05. 04. 2018 doručila na tunajší súd žiadosť o zmenu príslušného súdu vo veci zaplata sumy 1 132,97 Eur, a to z dôvodu, že trvalo býva v Bratislave a aj trvalý pobyt žalobcu a predmet sporu sa nachádza v Bratislave, preto namieta, aby sa pojednávanie uskutočnilo na Okresnom súde v Banskej Bystrici a navrhla zmenu príslušného súdu na Okresný súd Bratislava II, Drieňová 5. Návrh oprela o § 13 C.s.p., ako aj § 14 C.s.p. a s poukazom na § 36 ods. 1 C.s.p. žiadala, aby sa konanie uskutočnilo na OS Bratislava II, Drieňová 5, ktorý je na prejednanie príslušným súdom a aby súd postupoval v konaní v zmysle čl. 17 C.s.p. hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu.

15. Tunajší súd preto termín pojednávania zo dňa 24. 04. 2018 zrušil z dôvodu podanej žiadosti o zmenu príslušného súdu zo strany žalovanej.

16. Dňa 04. 05. 2018 sa žalovaná podaným návrhom domáhala prikázania veci inému súdu vo veci zaplata sumy 1 132,97 Eur s prísl. s tým, že návrh podala z dôvodu, že žiada vec prikázať z dôvodu vhodnosti na Okresný súd Bratislava II, Drieňová 5, ktorý je vecne aj miestne príslušným súdom, pretože má trvalý pobyt v Bratislave II a žalobca a jeho právna zástupkyňa majú trvalú pobyt aj miesto podnikania tiež v Bratislave II. Považuje preto za nevhodné a nehospodárne, aby sa pojednávanie vo veci uskutočnilo v Banskej Bystrici vzdialenej od Bratislavy 200 km. Navyše, aj byt, z ktorého im žalobca vypratá veci do kontajnera, sa nachádza v Bratislave II a tiež kontajner, za ktorý žiada žalobca zaplatiť nájomné sa nachádza v Bratislave II. Navrhla, aby Najvyšší súd SR podľa § 39 ods. 3 prikázal spor Okresnému súdu Bratislava II, Drieňová 5, Bratislava z dôvodu vhodnosti ako miestne príslušnému súdu.

17. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne vo vyjadrení zo dňa 01. 08. 2018 uviedol, že nesúhlasí s prevedením veci na OS Bratislava II z dôvodu vhodnosti a žiadal v záujme zrýchlenia konania a šetrenia nákladov pokračovať v začatom konaní na OS Banská Bystrica, pričom žalovaná vo svojich podaniach v celom rozsahu uvádza nepravdivé údaje, nerešpektuje výsledky súdnych konaní OS Bratislava II, Krajského súdu Bratislava a závery prokuratúry, kontrolných orgánov a príslušných inštitúcií. Tvrdenia žalovanej vyvracia právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 12C/78/2010 zo dňa 29. 03. 2012 spolu s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 17. 12. 2013, právoplatný dňom 28. 02. 2014. Opätovne žalobca poukázal na to, že v budove nebol vybudovaný byt, priestor nie je bytom, nikdy nebol tak kolaudovaný. Žalovanej ani nikdy nebol relevantným orgánom v budove platne pridelený byt a objekt bol kolaudovaný a registrovaný ako občianska vybavenosť „Klub planéta“. Objekt slúžil ako administratívna budova drobnej prevádzkárne. Žalobca budovu v rámci likvidácie od Hlavného mesta SR Bratislavy riadne kúpil v roku 1994 a manžel žalovanej sa 3 roky po odpredaji budovy cestou súdu v konaní 12C/78/2010 začal domáhať zrušenia kúpnej zmluvy a požadoval odpredať predmetný priestor jemu. OS Bratislava II aj KS Bratislava žiadosť právoplatne zamietli a rovnako aj Krajská prokuratúra Bratislava odmietla Ing. Jarábekovi žiadosť o mimoriadny opravný prostriedok. Žalovanej nikdy nebol relevantným orgánom v budove pridelený byt, žalovaná s manželom nikdy neplatili žiadne alebo predpísané úhrady za zapratávanie priestoru. U.Á. neplatili nájomné ani magistrátu, preto magistrát 04. 01. 1995 vystavil G.. U. výpočtový list späťne od roku 1993 s požadovanou sumou, pričom tento výpočtový list G.. U. sfaľšoval. O tento sfaľšovaný doklad sa opiera žalovaná v tomto konaní. Žalovaná uvádza nepravdivé tvrdenia, že im žalobca od roku 1993 bránil riadne byt užívať. V septembri 2005 U. priestor opustili bez udania dôvodu a neoznámili ani miesto pobytu, osobné veci si komplet odniesli, v priestore zanechali niekoľko kusov starého nábytku a starých nepotrebných vecí, občas priestor navštevovali. Žalovaná nepravdivo uvádza konanie 14C/371/1999, v ktorom bol vynesený rozsudok, ktorý žalovanej uložil povinnosť odniesť si veci z kontajnera. U. zanechali celý priestor v dezolátnom stave, zapratávali priestory žalobcu, žalobcom boli opakovane vyzývaní na odnesenie vecí, na čo nereagovali. Žalovaná a jej bývalý manžel vyhlásili, že si veci odnesú, ale doteraz tak neurobili. Za uskladňovanie neplatia, listy a faktúry nepreberajú. Žalovaná a jej bývalý manžel od roku 2007 neplatia žiadne úhrady, ani za zapratávanie a užívanie priestoru, ani za uloženie vecí v kontajneri. Žalovaná a jej bývalý manžel viackrát ústne, písomne aj na pojednávaniach prehlásili, že si veci z kontajnera odnesú, avšak veci si neodniesli. Zanechané veci zjavne nepotrebujú, potrebné veci si už odniesli. Žalovaná koná účelovo s cieľom prietahov v súdnom konaní a jej konanie dlhodobo svedčí o tom, že staré veci nepotrebuje, ale obštrukciami sa vyhýba akejkoľvek platbe za uloženie vecí a zapratávanie miesta majiteľovi budovy, čím sa snaží neustále poškodzovať ekonomiku majiteľa a zabraňovať mu v zmysluplnom využití zaprataného priestoru. Navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Dôkazy, na ktoré sa žalobca odvoláva, sú všetky založené v súdnych spisoch a žalovaná ako účastníčka konania ich má k dispozícii.

18. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23. 08. 2018, sp. zn. 8 Ndc 10/2018 rozhodol, že návrhu žalovanej na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/19/2017 Okresnému súdu Bratislava II nevyhovuje.

19. Tunajší súd vytýčil termín pojednávania na deň 26. 02. 2019.

20. Dňa 15. 02. 2019 žalovaná tunajšiemu súdu doručila ospravedlnenie z účasti na pojednávaní dňa 26. 02. 2019 z dôvodu jej pretrvávajúceho zhoršujúceho sa zdravotného stavu a absencii akýchkoľvek finančných prostriedkov k tomu, aby sa mohla dostaviť na súd v Banskej Bystrici. Zároveň namietla miestnu príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica na prejednanie a rozhodnutie vo veci 17C/19/2017 a žiadala, aby vec bola postúpená miestne príslušnému súdu, a to Okresnému súdu Bratislava II, v ktorého obvode má adresu trvalého bydliska. Taktiež opätovne žiadala prikázať vec inému súdu z dôvodu vhodnosti, nakoľko má adresu trvalého bydliska v sídle OS Bratislava II, žalobca má adresu taktiež v sídle OS Bratislava II a teda nie je zrejmé prečo, ak obe sporové strany majú spoločný súd, čo sa týka miestnej príslušnosti OS Bratislava II, aby ich spor mal prejednávať OS Banská Bystrica a takto by sa mali zbytočne zvyšovať náklady konania. Opätovne žiadala vec predložiť Najvyššiemu súdu SR s poukazom na § 39 ods. 3 C.s.p.

21. Podaním zo dňa 18. 02. 2019 žiadala žalovaná v prípade, ak súd nebude akceptovať jej návrhy uvedené v podaní zo dňa 13. 02. 2019, aby bola vypočutá dožiadaným súdom OS Bratislava II, kde sa na predvolanie dostaví. Zároveň podala návrh na spojenie konaní veci 17C/19/2017 tunajšieho súdu s konaním 9C/14/2018 OS Bratislava II, nakoľko veci skutkovo súvisia, pretože sa jedná o uplatnený nárok žalobcom z tých istých právnych dôvodov a týkajúci sa tých istých strán, a preto navrhla, aby súd tieto veci spojil na jedno konanie na Okresnom súde Bratislava II pod č.k. 9C/14/2018. Opätovne, s poukazom na § 39 ods. 2 C.s.p. žiadala, aby bol spis predložený Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o prikázaní sporu inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti.

22. Žalovaná k návrhu na spojenie veci a k návrhu na predloženie spisu Najvyššiemu súdu SR predložila tunajšiemu súdu návrh podaný žalobcom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01. 03. 2018 adresovaný Okresnému súdu Bratislava II o zaplatenie 954,08 s prísl. a kópiu zápisnice z Okresného súdu Bratislava II zo dňa 10. 01. 2019, sp.zn. 9C/14/2018.

23. Žalovaná sa pojednávania dňa 26. 02. 2019 na tunajšom súde nezúčastnila, svoju neprítomnosť ospravedlnila. Súd pojednával v zmysle § 180 C.s.p. bez prítomnosti žalovanej.

24. Tunajší súd na pojednávaní rozhodol, že námietke miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica v zmysle § 43 C.s.p. nevyhovuje, a to z dôvodu, že námietka miestnej nepríslušnosti nebola uplatnená včas, teda pri prvom procesnom úkone, ktorý žalovanej patril, a preto súd na námietku miestnej nepríslušnosti neprihliadol s tým, že spor bude prejednávaný a rozhodnutý tunajším súdom.

25. Taktiež čo sa týka písomného podania žalovanej zo dňa 18. 02. 2019, ktorým žalovaná podala návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Bratislava II, súd konštatoval, že v zmysle § 39 ods. 4 C.s.p., ak strana v spore podá návrh na prikázanie sporu druhýkrát, súd už na takýto návrh podaný tou istou osobou strany sporu neprihliadne. Súd preto nepredložil spis Najvyššiemu súdu SR, nakoľko žalovaná podala návrh na prikázanie veci inému súdu druhýkrát.

26. Tunajší súd zároveň rozhodol o návrhu žalovanej na spojenie veci zo dňa 18. 02. 2019 tak, že vec vedenú Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 17C/19/2017 nespája na spoločné konanie s vecou vedenou pred Okresným súdom Bratislava II pod sp.zn. 9C/14/2018, a to z dôvodu, že predmetom spojenia môžu byť len veci, ktoré začali pred tým istým súdom, čo v danom prípade splnené nebolo.

27. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 26. 02. 2019 navrhla súdu, aby súd v danom prípade rozhodol vec rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu, že ospravedlnenie žalovanej nespĺňa náležitosti tak, že zdravotný stav nie je zdokladovaný, finančná situácia je vymyslená, nakoľko v iných konaniach má žalovaná právneho zástupcu. Žalobca na podanej žalobe trvá, taktiež na dôvodoch v nej uvedených. Krátkou cestou predložila súdu výpočet, akým spôsobom žalobca dospel k mesačnej sume 59,63 Eur.

27.1 Súd z predloženého výpočtu zistil, že žalobca nemá žiadne priestory v budove vyčlenené na prenájom ako skladovacie, a preto bol nútený obstaráť kontajner a umiestniť ho na parkovisku priľahlom k budove, ktorého je vlastníkom. Kontajner zapratáva dve parkovacie miesta, ktoré slúžia aj na prenájom. Pre výpočet použil cenu prenájmu jedného parkovacieho miesta obcou v miestnej časti Ružinov a obstarávacie náklady na kontajner s príslušnou amortizáciou. Od 01. 01. 2013 je podľa platného Všeobecne záväzného nariadenia č. 26/2012 stanovená len jedna sadzba dane za vyhradené parkovanie vo výške 0,16 Eur za m² a deň, pričom ročná výška dane za vyhradené parkovanie je v

sume 642,40 Eur za jedno parkovacie miesto stráženého parkoviska. Výpočet teda predstavuje zaujatie miesta: 642,40 Eur x 2 miesta = 1 284,80 Eur ročne a 107,07 Eur mesačne. Obstaranie kontajnera v novembri 2014 predstavovalo sumu 2 150 Eur + obstarávacie náklady 160 Eur bez DPH = 2 310 Eur. Amortizácia kontajnera v odpisovej skupine č. 3 = 96 mesiacov: 2 310 : 96 = 24,06 Eur mesačne. Výsledná cena predstavuje 107,07 Eur + 24,06 = 131,13 Eur mesačne spolu pre p. U. a pre p. U., čo pre žalovanú žalovanú predstavuje v jednej polovici sumu 65,57 Eur. Žalobca fakturuje ale len sumu 59,63 Eur, čo je menej oproti skutočným nákladom zhruba o 6 Eur mesačne. Žalobca okrem žalovanej žaluje aj p. U. a konanie prebieha na Okresnom súde Bratislava III. Krátkou cestou predložila vo fotokópii aj faktúru zo dňa 10. 11. 2014 o kúpe predmetného kontajnera, z ktorej vyplýva cena 2 772 Eur s DPH. V kontajneroch sú umiestnené veci žalovanej, ako aj jej bývalého manžela, ktoré si doposiaľ vyzdvihnúť neboli. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 12C/78/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu, z ktorého konania vyplýva, že v objekte, ktorého vlastníkom je žalobca sa žiadny byt nenachádza. Rozporuje všetky skutkové tvrdenia zo strany žalovanej ohľadne právneho stavu žalovanej k bytu, resp. priestorom, ktoré žalovaná s rodinou obývala. Žalovaná opakovane potvrdila, že v kontajneroch sa nachádzajú jej veci a viackrát uviedla, že si veci z týchto kontajnerov odnesie. Prisľúbila termín, pričom si veci si neprevzala. Žalobca jej navrhol pomoc, a to odvoz, ponúkol jej aj auto a nie je im jasné, prečo tieto veci sú naďalej v týchto kontajneroch. umiestnené, čo vyvoláva ďalšie súdne spory. Uskutočnilo sa aj pojednávanie na Krajskom súde v Bratislave, kde bolo povedané zo strany právneho zástupcu žalovanej o tom, že žalobca nemal veci skladovať ale ich vyhodiť alebo spáliť. Žalobca požadoval od neho písomné potvrdenie o tom, že žalovaná sa vzdáva vlastníckeho práva k týmto veciam a že udeľuje súhlas, aby sa veci odstránili. Právny zástupca žalovanej na toto nereagoval a so žalobcom nekomunikoval a požadované potvrdenie nedostali.

28. Právna zástupkyňa žalobcu navrhla v konaní vypočuť žalobcu G.. Q. X., I..

29. Žalobca na pojednávaní dňa 26. 02. 2019 uviedol, že sa pripája k výpovedi právnej zástupkyne a spor vznikol v tom, že objekt budovy, ktorú riadne kúpil v roku 1994 bol v likvidácii a v rozpätí rokov 1990 až 1991 sa žalovaná aj s rodinou do tohto objektu nasťahovali. Neuzavreli žiadnu nájomnú zmluvu so žiadnou organizáciou a nasťahovanie dôvodili prijatím tohto priestoru ako bytu cestou Socialistického zväzu mládeže, pričom doklady vyhodnotil kontrolór ako nevierohodné. Na žiadosť žalovanej situáciu riešila aj Prokuratúra v Bratislave II, ktorá konštatovala postup ako nezákonný. Žalobkyňa s bývalým manželom dôvodili, že mali uzavretú nájomnú zmluvu s Hlavným mestom Bratislava, čo hlavné mesto písomne odmietlo a potvrdilo, že žiadna nájomná zmluva neexistovala. Všetky doklady boli predmetom konania na Okresnom súde Bratislava II v konaní 12C/78/2010, pričom okresný súd, krajský súd, ako aj prokuratúra argumenty žalovanej odmietli. Rozsudky sú právoplatné, doklady, ktoré predložili sú nulité, nevierohodné s tým, že súd na ne neprihliadol. Objekt kúpil v roku 1994 a rodina U. im neplatila nájomné. Uskutočnili len niektoré symbolické čiastky. Rodina U. sa domáhala aj zrušenia uzavretej kúpnej zmluvy s tým, aby sa to predalo im, a to minimálne priestor, ktorý obývali. Aj toto konanie bolo zo strany súdu zamietnuté. V roku 2005 rodina U. priestor opustila, niektoré veci si odniesli, čo potvrdili aj výpoveďami a nepotrebné veci zostali. Od roku 2005 do roku 2007 priestor využívali aj synovia U., žiaľ na alkoholické žúrky a priestor sa postupne devastoval. Až po zásahu polície v roku 2007 museli dať na bočný vstup mrežu, pričom hlavný vchod zostal stále otvorený a do tohto priestoru sa mohli dostať aj manželia U. a cez tento vchod si odniesť aj veci. Od roku 2007 rodina U. už neplatila vôbec nič a ich od roku 2005 nepúšťali do priestorov, pretože ich mali uzamknuté a nemohli sa dostať ani napr. k rozvodným elektrickým skriniam a do týchto priestorov sa dostali až na základe zásahu exekútora. Priestor, kde mali umiestnené veci a nábytok zostal stále uzamknutý a manželov U. vyzývali na odnesenie týchto vecí, na čo nereagovali a takýto stav trval do roku 2014. Priestor bolo treba sanovať, boli tam hľadavce, steny začali puchnúť, opadávala omietka, šíril sa zápach, a preto na základe stavebného povolenia pristúpili ku komplexnej oprave týchto priestorov. Opätovne U. vyzývali, aby si veci z priestoru odniesli, na čo nereagovali, neplatili a v novembri roku 2014 komisionálne z týchto priestorov veci premiestnili do kontajnera, ktorý je umiestnený na jeho pozemku. Opätovne U. vyzývali, aby si veci z kontajnera zobrali. Pán U. prisľúbil, že veci si odnesie v mesiaci jún 2015, voči uskladneniu nemal žiadne námietky, ale veci si neprevzal. Taktiež žalovaná písomne trikrát potvrdila, že si veci prevezme, ponúkli jej odvoz, čo neučinila. Od roku 2015 do roku 2019, čiže piaty kalendárny rok sú veci v tom kontajneri, ku ktorým sa hlásia. Prehlasujú, že si ich odvezú, niekoľkokrát stanovili konkrétne termíny, ale neurobili tak. Za uskladnenie nič neplatia. Za uskladnenie vecí im vystavil faktúry, pričom faktúry sa im vracajú ako nevyzdvihnuté. Sú s nimi oboznámení, pretože v spisových materiáloch sú jednotlivé faktúry založené. Navrhovali aj zmier a právny zástupca pani U. v niektorom z konaní uviedol, že všetky veci, ktoré sú tam

uskladnené majú vyhoditiť a spáliť a že ich nemali skladovať. Žalobca má za to, že tým, že musia niečo zaplatiť, donúti žalovanú a jej bývalého manžela, aby si veci odniesli, nakoľko im zbytočne zaberajú miesto. Nebol problém sa k veciam dostať, mreža bola založená len na bočnom vchode a cez hlavný vchod sa k veciam mohli dostať. Zároveň predložil fotografie uskladnených vecí v priestoroch, ktoré zaberá rodina U..

30. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne tunajšiemu súdu predložil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 14C/64/2002-388 zo dňa 27. 03. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. 05. 2015, č.k. 14Co/113/2016-48, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02. 07. 2015, z ktorého vyplýva, že súd v právnej veci žalobcu 1/ G.. P. U., 2/ Y. U. proti žalovanému G.. Q. X., I.. o určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu určil, že výpoveď z nájmu bytu na Drieňovej 37 danej G.. Q. X., - ACTORIS SYSTEM v zmysle ustanovenia § 711 ods. 1 písm. d/ O.z. dňa 11. 12. 2011 žalobcom je neplatná, a to z dôvodu, že nedošlo k platnému uzavretiu nájmovej zmluvy k priestorom v objekte na T. XX v Bratislave a keďže nájom nevznikol, nemohlo dôjsť ani k jeho vypovedaniu zo strany žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti.

31. Žalobca zároveň tunajšiemu súdu predložil Všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Ružinov č. 26/2012 z 11. 12. 2012, z ktorého súd zisťuje, a to z § 26 ods. 1 písm. g/, že sadzba dane je za trvalé parkovanie osobného motorového vozidla na vyhradenom priestore verejného priestranstva mimo stráženého parkoviska 0,16 Eur za 1 m² a deň.

32. Tunajší súd vyhovel návrhu žalovanej o jej výsluch pred dožiadaným súdom na Okresnom súde Bratislava II.

33. Súd z výpovede žalovanej pred Okresným súdom Bratislava II dňa 25. 07. 2019 zistil, že z pohľadu žalovanej došlo k protizákonnému vyprataniu vecí z bytu do kontajnera, pričom proces sa ťahá od roku 1992. Byť mali riadne pridelený s trvalým pobytom, bývali tam aj v roku 1994, kedy bol žalobca mestským poslancom a tento objekt kúpil. Začali z jeho strany výzvy, aby byt vypratali, odstaviť ich od vody aj kúrenia, bola to z jeho strany šikana. Na byt dal mrežu a veci im dal do kontajnera, ale žiadne rozhodnutie na vypratanie od súdu nie je. Veci uložené v kontajneroch sú vo vlastníctve oboch, teda aj jej bývalého manžela. Nesúhlasí s tým, aby jej žalobca niečo účtoval, nesúhlasila s tým, aby veci tam dával a celý proces je protiprávny. Žalobca nemal s ňou žiadnu zmluvu, nedohodli sa, a teda nech dobrovoľne znáša následky. Veci v kontajneroch sú jej, má o ne záujem, ale chce, aby sa stiahli žaloby, čo sa týka kontajnera voči nej, aby sa to vynulovalo. Má vedomosť o tom, že v roku 2015 prehlásila, že si pre veci príde. Taktiež chcela to, že si bude veci postupne odnášať a určila aj termín, kedy si pre veci príde, ale povedala to len preto, že bola vydieraná. Chcela mať záležitosť za sebou, ale neznamená to, že súhlasila s tým, že sa veci majú dať do kontajnera. Bola v citovom aj emočnom tlaku, a tak súhlasila, aby to mala z krku. Obdržala správu od žalobcu, že jej zabezpečí auto na odvoz, ale odvoz žalobca podmieňoval tým, aby dala vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo s manželom. To nemala, a preto si nemohla veci zobrať. Zo strany žalobcu mala veľa výziev na odnesenie vecí, avšak ani jedna nebola právoplatne podložená rozhodnutím súdu o vysťahovaní. Čo sa týka rozhodnutia o neplatnosti kúpnej zmluvy, kde je uvedené, že v danej veci sa nejedná o byt, takisto rozhodnutia, ktoré pojednávalo o neplatnosti výpovede v ktorom je jasne uvedené, že výpoveď je neplatná z dôvodu, že byt neexistuje žalovaná uviedla, že týmito rozhodnutiami nedisponuje a disponuje s nimi asi jej právnik. Čo sa týka nutnosti rekonštrukcie, kde zanechala veci, uviedla, že žalobca písal nejaké listy, avšak o tieto veci sa zaujímal jej muž a ona tieto veci ani nečítala. Bolo jej oznámené zo strany žalobcu, že veci budú premiestnené do kontajnera, ale jedná sa o svojvôľu žalobcu, a na to má reagovať súd. Bolo jej ponúknuté, že v prípade, ak o veci nemá záujem, aby veci boli odnesené do OLO, ale s týmto ona nesúhlasí. Rozviedla sa v septembri roku 2010. Na veciach jej záleží z princípu, že sú to jej veci a nie je možné, aby niekto vypratol byt do kontajnera a potom z kontajnera do OLO a je to absurdné. Výzvy od žalobcu, aby si pre veci prišla a odniesla ich, nepreberá. Pre veci je ochotná prísť len v prípade, ak sa stiahnu všetky žaloby ohľadne kontajnera. Či má veľký záujem o kompóty a zaváraniny z roku 1990, práčky z roku 1971, rozožraté kreslo a sedačku, rozožraté posteľné epedá, žalovaná uviedla, že ide aj o umývačku riadu, mrazničku, knihy a iné vybavenie. O staré veci ako zaváraniny a starú sedačku záujem nemá, sú to ale jej veci a nikto nemá právo s nimi manipulovať. Veci si neodnesie kvôli nepráv, ktoré bolo na začiatku celého prípadu kvôli sústavnému porušovaniu základných ľudských práv. To, že by si to vzala, by len súhlasila a potvrdila, že je možné bezprávne vysťahovať človeka do kontajnera. Svojím nekonaním chce docieľiť právo a spravodlivosť. Má rozsudok súdu o vypratání vecí, ktorý ale nie je právoplatný.

34. Žalovaná sa vo svojej výpovedi jednoznačne nevyjadrila k výške ceny za meter štvorcový a ročnému parkovaniu vo výške 654,40 Eur ročne za 1 parkovacie miesto, k čomu uviedla, že nesúhlasí s tým, aby jej žalobca niečo účtoval, nesúhlasila s tým, aby to tam dával, celý proces je protiprávny a na túto otázku môže odpovedať písomne, nakoľko nevie takto odpovedať a musí si to prečítať.

35. Tunajší súd vytýčil termín pojednávania na deň 05. 11. 2019, ktorého sa žalovaná nezúčastnila. Svoju neprítomnosť ospravedlnila z dôvodu jej pretrvávajúceho zlého zdravotného stavu a absencie finančných prostriedkov na cestovanie z Bratislavy do Banskej Bystrice a opätovne žiadala, aby bola vypočutá dožiadaným súdom OS Bratislava II, Drieňová 5, kde sa na predvolanie dostaví. Tvrdenia o jej pretrvávajúcom zlom zdravotnom stave a nedostatku finančných prostriedkov na cestovanie z Bratislavy do Banskej Bystrice žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala. Tunajší súd nevyhovел žiadosti žalovanej, aby bola opätovne vypočutá dožiadaným súdom OS Bratislava II, nakoľko výsluch žalovanej pred súdom OS Bratislava II, Drieňová 5 bol uskutočnený a žalovaná o opätovný výsluch pred dožiadaným súdom v podanej žiadosti o výsluch neodôvodnila tvrdenia o zlom zdravotnom stave a nedostatku finančných prostriedkov na cestovanie nepreukázala. Tunajší súd preto pojednával v zmysle § 180 C.s.p. bez prítomnosti žalovanej. Žalovaná taktiež opätovne žiadala rozhodnúť o spojení vecí vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 17C/19/2017 s vecou vedenou pred Okresným súdom Bratislava II pod sp.zn. 9C/14/2018 a zároveň, aby súd predložil v zmysle § 39 ods. 2 spis NS SR na rozhodnutie o prikázaní sporu inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti.

36. Žalovaná predvolanie na termín pojednávania dňa 05. 11. 2019 prevzala dňa 21. 10. 2019.

37. Žalovaná dňa 04. 11. 2019, t.j. deň pred pojednávaním doručila na tunajší súd vyjadrenie s prílohami, na ktoré súd neprihliadol v zmysle § 153 C.s.p., nakoľko neboli predložené včas.

38. Zo strany žalobcu bolo taktiež dňa 04. 11. 2019, t.j. deň pred pojednávaním doručené na tunajší súd vyjadrenie žalobcu prostredníctvom právnej zástupkyne, na ktoré súd neprihliadol v zmysle § 153 C.s.p., nakoľko nebolo predložené včas.

39. Na pojednávaní dňa 05. 11. 2019 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa zúčastnili výsluchu žalovanej pred dožiadaným súdom na Okresnom súde Bratislava II a k výsluchu a k jej tvrdeniam súdu predložili vyjadrenie. Žalobca naďalej na podanej žalobe trvá, taktiež na doplnení žaloby a na písomných vyjadreniach, ako aj na výpovedi z predchádzajúceho pojednávania. Čo sa týka konania, na ktoré poukazuje žalovaná v návrhu na spojenie vecí, a to konania 9C/14/2018, k tomu uviedla, že predkladá súdu zápisnicu z pojednávania zo dňa 05. 03. 2018, pričom predmetom konania je zaplatenie sumy 954,08 Eur s príslušenstvom a žalobu podal žalobca G.. Q. X., I.. proti žalovanej a domáha sa zaplatenia sumy 954,08 Eur z rovnakého dôvodu, pre ktorý sa vedie aj toto konanie, ibaže sa zaplatenia tejto sumy domáha za iné obdobie. Čo sa týka nedostatku finančných prostriedkov žalovanej na cestu z Bratislavy do Banskej Bystrice, poukázala na tú skutočnosť, že v konaní 9C/14/2018 vedenom na Okresnom súde Bratislava II má žalovaná právneho zástupcu, a teda zrejme má finančné prostriedky na to, aby platila trovy právneho zastúpenia. Čo sa týka umiestnenia kontajnerov, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že pozemok, na ktorom sú umiestnené kontajnery je vo vlastníctve žalobcu a nie vo vlastníctve mesta. Len podľa nariadenia Mesta Bratislava si žalobca účtoval za zabratie tohto priestoru, nakoľko nebyť umiestnenia týchto kontajnerov, mohol by tieto parkovacie miesta prenajať iným osobám. Navrhla žalobe v celom rozsahu vyhovieť a pri výsluchu žalovanej predložila súdu rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 60C/2/2017, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť, nakoľko G.. P. U., a to bývalý manžel žalovanej, podal odvolanie. Zároveň opätovne predložila rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 14C/371/1997-964 zo dňa 23. 02. 2018, ktorým Okresný súd Bratislava II rozhodol, že žalovaná, ako aj jej bývalý manžel sú povinní prevziať od žalobcu kľúče od kontajnera umiestneného pri budove na T. J. XX v Bratislave na parcele CKN 15675/120 v k.ú. H. a odniesť z kontajnera hnutelné veci, ktoré sú vo výroku špecifikované. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, odvolanie v tejto veci podal bývalý manžel žalovanej ako žalovaný 1/.

40. V záverečnej reči právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že o právnom postavení žalovanej, pokiaľ ide o budovu na T. XX v Bratislave a priestory v tejto budove, právoplatne rozhodol Okresný súd Bratislava II v konaní 12C/78/2010, pričom vydal rozsudok zo dňa 29. 03. 2012, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Bratislave rozsudkom, č.k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 17. 12. 2013 a ktorý nadobudol právoplatnosť

dňa 28. 02. 2014. V tomto konaní bolo ustálené, že priestory, ktoré užívala žalovaná s rodinou nie sú bytom a keby aj bytom boli, neboli riadne pridelené podľa vtedy platných právnych predpisov. Okresný súd Bratislava II a aj Krajský súd v Bratislave mali pri prejednaní tohto sporu 12C/78/2010 ako súčasť spisového materiálu aj listiny, na ktoré sa žalovaná dookola odvoláva. Oba sudy označili tieto dôkazy ako právne irelevantné. V konaní 14C/371/97 sa neprejednáva návrh žalobcu na privolenie súdu s výpoveďou z nájmu bytu, ale už návrh žalobcu na odnesenie si vecí podľa zoznamu, teda vecí uložených v skladovom kontajneri. Žalovaná veci opustila ešte v septembri roku 2005, potrebné veci si odniesla a v priestore nechala iba staré nepotrebné veci. Opakovane bola žalobcom vyzvaná, veci si neprevzala, nechala ich v kontajneri. Žalobca opakovane v konaniach prebiehajúcich na Okresnom súde Bratislava, ako aj v konaní 14C/371/97 priamo na pojednávaniach ponúkal žalovanej kľúče od skladovacieho kontajnera, kde sú veci uložené, pričom žalovaná kľúče odmietla. Písomne mailom žalovaná potvrdila, že si veci z kontajnera odnesie, určila aj termín, ale neprišla a na ďalšie výzvy nereagovala. Žalovaná vyhlasuje, že o veci má záujem, ale nemá ich kam dať, pričom žalobca jej ponúkol odvoz vecí do zberného dvora na vlastné náklady, čo žalovaná taktiež odmietla. Súhlasila s tým za podmienky, ak by žalobca stiahol všetky žaloby vedené voči nej. Žalobca toto konanie považuje za spôsob vydierania. V novembri 2014 žalobca žalovanej oznámil, že premiestnil jej veci do skladového kontajnera, vyzval ju na odnesenie vecí, poskytol jej lehotu 3 mesiacov a zároveň upozornil žalovanú, že ďalšie ponechávanie vecí v skladovom kontajneri bude spoplatnené sumou 59,63 Eur mesačne. Žalovaná účelovým konaním dlhodobo zabraňuje žalobcovi ako majiteľovi v riadnom užívaní jeho majetku. Užívala priestory v budove na T. J. bez právneho titulu a zanechané veci bolo nutné premiestniť vzhľadom na značné poškodenie priestorov a nutnosť vykonania rekonštrukčných prác. Žalovaná svojím konaním obmedzuje vlastníka vo výkone jeho vlastníckeho práva a má v žalovanom období uskladnené veci v kontajneri, ktorý zaberá dve parkovacie miesta a žalovaná ponecháva veci u žalobcu bez právneho dôvodu. Je zrejmé, že majetok žalovanej sa nezmenšil o polovicu sumy, ktorú by musela zaplatiť, keby si prenajímala dve parkovacie miesta a zakúpila si skladový kontajner, kde by si uvedené veci odložila. Veci uskladňuje spoločne s bývalým manželom. Veci patrili do BSM, avšak dohodu o vyporiadaní BSM nepredložili. Od rozvodu uplynuli viac ako 3 roky, čiže vlastníci vecí v podielovom spoluvlastníctve. Žalobcovi vznikla majetková ujma vo výške žalovanej sumy. Poukázala na to, že v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 O.z. s tým, že užívanie cudzej veci bez platného titulu predstavuje výkon práva nájmu cudzej veci, preto navrhla žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovanú k náhrade trov konania vo výške 100 %.

41. Žalobca na pojednávaní dňa 05. 11. 2019 uviedol, že sa pripája k výpovedi právnej zástupkyne, zotrváva na písomne podanej žalobe, ako aj na jeho doterajších vyjadreniach. Doplnil výpoveď len v tom smere, že pokiaľ nebude žalovanej a jej bývalému manželovi uložená povinnosť, že majú niečo zaplatiť, tak veci si neodnesú a budú tam uložené, pričom sú už uložené 14 rokov.

42. Súd z Kúpnej zmluvy č. 4-94-0-66-8/Ši zo dňa 20. 10. 1994 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 16. 05. 1995 (č.l. 239-241) zistil, že žalobca ako kupujúci G.. Q. X., I.. - ACTORIS SYSTEM nadobudol od Hlavného mesta SR Bratislava, Primaciálne námestie, Bratislava 1 ako predávajúceho nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. území Bratislava-Ružinov zapísanú v katastri nehnuteľnosti v Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, a to objekt so súp. číslom II 1087 na ulici T. XX oplotený areál vrátane vonkajších úprav a trvalých porastov bez pozemkov. V zmysle čl. 2 predmetnej kúpnej zmluvy predmetom predaja je objekt bývalého Obvodného kultúrneho strediska „Klub Planét“ na ulici T. Č.. XX.

43. Súd z fotokópie rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 12C/78/2010-683 zo dňa 29. 03. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 14Co/334/2012-731 zo dňa 17. 12. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 02. 2014 zistil, že Okresný súd Bratislava žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o uloženie povinnosti zabezpečiť predaj bytu, a to Kúpnej zmluvy zo dňa 20. 10. 1994 č. 4-94-0-66-8/Ši uzavretej medzi Hlavným mestom SR Bratislava a G.. Q. X., I.. - ACTORIS SYSTEM je neplatná, zamietol (č.l. 154-165).

44. Súd z rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27. 03. 2015, č.k. 14C/64/2002-388 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. 05. 2015, č.k. 14Co/113/2016-408 zistil, že súd návrh žalobcu G.. P. U. v prvom rade a Y. U. v druhom rade voči žalovanému G.. Q. X., I.. o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu rozhodol, že výpoveď z nájmu bytu na Drieňovej 37 danej G.. Q. X. - ACTORIS SYSTEM v zmysle § 711 ods. 1 písm. d/ O.z. dňa 11. 12. 2001 je neplatná z dôvodu, že súd dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu nájmovej zmluvy k priestorom v objekte A. T. J. Č.. XX v

Bratislave, a teda, keďže nájom nevznikol, nemohlo dôjsť ani k jeho vypovedaniu zo strany žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti. Zároveň bolo poukázané na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 12C/78/2010-683, rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 14Co/334/2012-731, listu Krajskej prokuratúry zo dňa 03. 02. 2015, z ktorého vyplýva, že v objekte na T. J. XX v Bratislave sa nenachádza byt. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02. 07. 2015.

45. Súd z odpovede Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 29. 09. 2016 č. MAGS UES 54678/16 ev.č. 569/2016 (č.l. 178), ako predchádzajúceho vlastníka budovy na T. XX v Bratislave so súp. číslom 1087 na parcele registra „C“ č. 15675/85, zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. H. zistil, že Hlavné mesto SR Bratislavy nemalo na T. XX v Bratislave uzavretú písomnú nájomnú zmluvu so žalovanou, ani s jej bývalým manželom.

46. Súd zo správy z prešetrenia sťažnosti manželov U. Útvaru hlavného kontrolóra MZ miestnej časti Bratislava-Ružinov zo dňa 04. 09. 1996 (č.l. 150) zistil, že sťažnosť podal G.. U., bytom T. XX, W., ktorý uviedol, že od roku 1989 býva v byte, ktorý mu bol pridelený Správou účelových zariadení Mestského úradu Socialistického zväzu mládeže Bratislava. V rámci šetrenia sťažnosti bolo konštatované, že rozhodnutie o pridelení služobného bytu je vydané v rozpore so schválenými zásadami zriaďovania a činnosti drobných prevádzkarní národných výborov, ktoré boli schválené Vládou SR 05. 11. 1987 uznesením č. 246. V čl. I. bod 2 je uvedené, že tieto prevádzkarne sú bez právnej subjektivity. Na pridelenie bytu mal oprávnenie len predseda ObNV Bratislava II alebo v tom čase poverený likvidátor ObNV Bratislava II. Doklad vydaný riaditeľom SÚZ MV SZM ako výmer o pridelení služobného bytu je bez jednacieho čísla zo dňa 11. 12. 1989 a nespĺňa náležitosti rozhodnutia a bolo by potrebné overiť jeho pravosť. Zápis o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu vyhotovený taktiež 11. 12. 1989 určuje užívateľovi služobného bytu na T. J. Č.. XX platiť úhradu od 01. 01. 1990 vo výške 226,-- Sk mesačne bez ostatných úhrad súvisiacich s bývaním. Zápis o dohode o užívaní a prevzatí bytu nebol vyhotovený v súlade s § 155 O.z. Zároveň v správe bolo konštatované, že byt bol zriadený v rozpore s kolaudačným rozhodnutím č. Výst. 328/3567/1977/K-66 zo dňa 29. 12. 1977, ktorým sa užívanie stavby určilo na účely „Klub mládeže“ a zo stavebného povolenia, ako i ÚR vydaného v roku 1975 nevyplýva, že bola vybudovaná aj bytová jednotka. Byt bol zriadený bez súhlasu ObNV Bratislava II - odboru výstavby a územného plánovania bývalým prevádzkovateľom Mestským výborom Socialistického zväzu mládeže. Z predmetnej správy vyplýva, že G.. U. bol upozornený na skutočnosť, že objekt nebol skolaudovaný ako obytný dom, bol kolaudovaný a stavebne určený ako „Klub mládeže“, teda nejde o bytový dom a nevzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. o odpredaji bytov a jeho ďalších doplnkov.

47. Súd z fotokópie rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26. 06. 2019, sp.zn. 60C/2/2017 zistil, že G.. P. U. bol zaviazaný na zaplatenie sumy vo výške 1 252,23 Eur s prísl. z dôvodu že žalovaný dlhuje žalobcovi G.. Q. X. I.. čiastku 1 132,97 Eur s prísl. za obdobie od 01. 04. 2015 vrátane do 31. 10. 2016 vrátane za skladovanie vecí v skladovom kontajneri nachádzajúcom sa v Bratislave na T. XX na parcele KN C č. 15675/120 v k.ú. H..

48. Súd z rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. 02. 2018, sp.zn. 14C/371/1997-964 zistil, že žalovanej a jej bývalému manželovi bola uložená povinnosť prevziať od žalobcu kľúče od kontajnera umiestneného pri budove na T. XX v Bratislave na parcele CKN č. 15675/120 v k.ú. H. a odnieť z kontajnera veci presne špecifikované vo výroku tohto rozsudku. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania bývalým manželom žalovanej.

49. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

50. Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR, vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

51. Podľa § 6 O.z., ak hrozí neoprávnený zásah do práva bezprostredne, môže ten, kto je takto ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť.

52. Podľa § 123 O.z., vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

53. Podľa § 126 ods. 1 O.z., vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnenne zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

54. Podľa § 451 ods. 1 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

55. Podľa § 451 ods. 2 O.z., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

56. Podľa § 456 O.z., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

57. Podľa § 511 ods. 1 O.z., ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

58. Podľa § 511 ods. 2 O.z., ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

59. Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 253/1998 Z.z., trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt. Trvalý pobyt má občan len v budove alebo jej časti, ktorá je označená súpisným číslom alebo súpisným a orientačným číslom a je určená na bývanie, ubytovanie alebo na individuálnu rekreáciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Za časť budovy sa považuje aj byt. Prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove uvedenej v ods. 2 ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter.

60. Podľa § 120 ods. 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

61. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

62. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

63. Podľa § 186 ods. 2 C.s.p., súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

64. Súd v danom prípade nemal sporné, že žalobca je vlastníkom parcely CKN č. 15675/120 kat. územie H., taktiež nemal súd v konaní sporné, že na predmetnej parcele žalobca umiestnil skladovací kontajner, v ktorom umiestnil veci, ktoré patrili do BSM žalovanej a jej manžela a v súčasnej dobe vzhľadom k tomu, že manželstvo žalovanej a jej bývalého manžela bolo rozvedené v roku 2010 a súdu nebola predložená dohoda, prípadne rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM, tak veci sú v ich podielovom spoluvlastníctve, nakoľko táto skutočnosť zo strany žalovanej nebola rozporovaná ani spochybnená.

65. V konaní zostala sporná aktívna legitímácia žalobcu, vzhľadom k tomu, že do predmetného kontajnera boli umiestnené veci žalobcom a vlastnícky patriace žalovanej a jej bývalému manželovi z nebytových priestorov nachádzajúcich sa v Bratislave na T. J. Č. XX a žalovaná v konaní spochybňuje vlastnícke právo žalobcu k predmetnému objektu na T. J. XX v Bratislave. Predmetný objekt s nebytovými priestormi žalobca nadobudol do vlastníctva na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 20. 10.

1994 č. 4-94-0-66-8/Ši a jej Dodatku zo dňa 16. 05. 1995. Súd v danom prípade dospel k záveru, že predmetnú kúpnu zmluvu je potrebné považovať za platne uzavretú a žalobcu za vlastníka objektu so súp. číslom II 1087 na ulici T. XX v Bratislave, nakoľko v konaní nemal súd za preukázané a žalovaná hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázala, že sa jedná o neplatnú kúpnu zmluvu, pričom otázku platnosti predmetnej kúpnej zmluvy už posudzoval Okresný súd Bratislava II v konaní 12C/78/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 14Co/334/2012-731, kedy bolo jednoznačne konštatované, že predmetnú kúpnu zmluvu nemožno považovať za neplatne uzavretú. Tunajší súd tak dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti na podanie žaloby jednak ako vlastník parcely CKN č. 15675/120 v kat. území H., ako aj vlastník objektu a teda aj predmetných nebytových priestorov nachádzajúcich sa v Bratislave na T. J. Č.. XX. Platnosť predmetnej kúpnej zmluvy napádal jednak bývalý manžel žalovanej, ako aj žalovaná v tomto konaní, avšak žiadnym hodnoverným spôsobom v konaní nebolo preukázané, že predmetnú kúpnu zmluvu je potrebné považovať za neplatne uzavretú a vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 12C/78/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 14Co/334/2012 nie je možné v tomto konaní sa zaoberať otázkou platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, vzhľadom k tomu, že ide o prekážku rozhodnutej veci. V konaní taktiež nezostalo sporné, že do roku 2005 žalovaná spoločne so svojím manželom obývala predmetné nebytové priestory, ktoré žalovaná a jej bývalý manžel označili ako byt, pričom tieto priestory v septembri roku 2005 opustili a v nebytových priestoroch zanechali huteľné veci, ktoré si neodniesli. Do podania žaloby o zapltenie sumy 1 132,97 Eur žalovaná žiadnym spôsobom nespochybňovala neoprávnenosť odnesenia vecí z predmetných nebytových priestorov do skladovacieho kontajnera. Žalobca opakovane výzvami vyzýval žalovanú na odnesenie predmetných huteľných vecí uskladnených v skladovacom kontajneri, pričom žalovaná odnos vecí potvrdila a aj napriek tomu svoj sľub nedodrжала. Žalobca ponúkol žalovanej možnosť odvozu predmetných vecí z kontajnera a taktiež ju upozornil pred odnesením vecí z nebytových priestorov na ich uskladnenie v skladovacom kontajneri. Súd má za to, že nebolo možné a ani v súčasnej dobe nie je možné od žalobcu spravodlivo požadovať znášanie pasivity zo strany žalovanej spočívajúcej v nezájume o svoj majetok a odnesenie vecí zo skladovacieho kontajnera. Žalobca v konaní svojimi tvrdeniami, ktoré žalovaná nespochybnila a rozhodnutiami súdov preukázal nevyhnutnosť odnesenia vecí žalovanej a jej bývalého manžela z nebytových priestorov, ktoré žalovaná a jej manžel opustili ešte v roku 2005 a to z dôvodu ochrany svojho majetku pred znehodnotením. Žalobca v danom prípade vzhľadom k tomu, že žalovaná a jej bývalý manžel žalobcovi po opustení predmetných nebytových priestorov v roku 2005 neoznámili adresu bydliska a neprejavili záujem o odnesenie a uskladnenie svojich vecí, nemal inú možnosť než uskladnenie vecí v skladovacom kontajneri, pričom žalovanú na umiestnenie vecí v skladovacom kontajneri upozornil, čo žalovaná nespochybnila a zostala nečinná. Vzhľadom na nečinnosť a pasivitu žalovanej a jej bývalého manžela tun. súd dospel k záveru, že žalobca tak sám musel zasiahnuť proti neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva zo strany žalovanej a jej bývalého manžela, pričom má súd za to, že postupoval v súlade s § 6 O.z. a primeraným spôsobom zásah do svojho vlastníckeho práva a jeho ochrany odvrátil.

66. Tunajší súd preto návrhu žalobcu vyhovel a žalovanú zaviazal na zapltenie sumy 1 132,97 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovanej tým, že vzhľadom k jej tvrdeniam, že nemala k dispozícii priestory na uskladnenie vecí, si nemusela na svoje náklady zabezpečiť skladovacie priestory, resp. skladovací kontajner a jeho umiestnenie na pozemku. Žalobca bol nútený skladovací kontajner zakúpiť, taktiež žalobca nemôže užívať a prenajímať dve parkovacie miesta iným osobám, ktoré zaberá skladovací kontajner, a tak získať finančnú čiastku za prenájom týchto parkovacích miest, čím taktiež na strane žalovanej došlo a dochádza k bezdôvodnému obohateniu a to užívaním bez náhrady.

67. Tunajší súd sa stotožnil aj s výpočtom výšky bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaná žiadnym hodnoverným spôsobom výšku bezdôvodného obohatenia nespochybnila a nepreukázala inú výšku bezdôvodného obohatenia a súd má za to, že výška bezdôvodného obohatenia nezostala v konaní sporná. Žalobca výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslil v súlade so Všeobecným záväzným nariadením Mestskej časti Bratislava-Ružinov č. 26/2012 a preukázaním obstarávacích nákladov na kontajner s príslušnou amortizáciou v súlade s faktúrou č. 12002442 zo dňa 10. 11. 2014 spoločnosti CTX CONTAINEX (č.I 360).

68. Tunajší súd preto žalovanú zaviazal na zapltenie sumy 1 132,97 Eur.

69. Žalobca sa zároveň domáhal aj zaplataenia úroku z omeškania vo výške 5 % z jednotlivých súm a súd aj v tejto časti návrhu žalobcu vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplataenie 5 %-ného úroku z omeškania ročne z jednotlivých súm tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplataením jednotlivých súm k dátumu, do ktorého neuhradila splatné faktúry. Úrok z omeškania je v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov.

70. Žalovaná sa v priebehu konania opakovane domáhala predloženia spisu Najvyššiemu súdu SR, aby Najvyšší súd SR z dôvodu vhodnosti prikázal vec na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava II a taktiež spojenia veci 17C/19/2017 s konaním 9C/14/2018 vedeným na Okresnom súde Bratislava II.

71. Tunajší súd opätovne konštatuje, že súd vec vedenú Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/19/2017 nespája na spoločné konanie s vecou vedenou pred Okresným súdom Bratislava II pod sp.zn. 9C/14/2018, a to z dôvodu, že predmetom spojenia môžu byť len veci, ktoré začali pred tým istým súdom, čo v danom prípade splnené nebolo O návrhu na spojenie veci tunajší súd už rozhodol uznesením zo dňa 26. 02. 2019, č.k. 17C/19/2017-478.

72. Taktiež súd rozhodol, že spis tunajšieho súdu 17C/19/2017 nebude predložený Najvyššiemu súdu SR, nakoľko žalovaná opakovane podala návrh na prikázanie sporu, pričom o prikázaní sporu už rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23. 08. 2018, sp.zn. 8 Ndc 10/2018 a v zmysle § 39 ods. 4 C.s.p., ak strana v spore podá návrh na prikázanie sporu druhýkrát, súd už na takýto návrh podaný tou istou osoby strany sporu neprihliadne, a tak súd na takýto návrh ani v danom prípade neprihliadol.

73. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., a to podľa pomeru úspechu vo veci.

74. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá v konaní úspešná nebola.

75. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmno.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.